Ambició amb ADN gironí per fer-la grossa al Camp Nou

Muniesa, Granell, Pere Pons i Eloi esperen amb una barreja d'«il·lusió» i moltes ganes la imminent visita al Camp Nou · Una cita «històrica» per a tots quatre, però també per a la resta del vestidor, club i afició

Muniesa, Eloi, Granell i Pons, ahir als jardins del restaurant Siloc de Girona

Tot just era un marrec i d'això ja en fa uns quants anys. Tants, que la memòria li juga una mala passada. Les dates li ballen. Però és l'únic que té enterbolit a la retina. La resta no ho ha oblidat. Ha plogut força des de la primera experiència d'Àlex Granell [http://www.diaridegirona.cat/tags/alex-granell.html] al Camp Nou, encara que ell recorda, perfectament, que en va quedar «fascinat». Va gaudir des de fora, xalant de valent des de la graderia. Ara, temps després, li tocarà fer-ho des d'una altra perspectiva. Ja sigui a la gespa, el seu hàbitat natural, com a la banqueta, una opció tenint en compte que el calendari es torna a ajustar. El cas és ser-hi. Vol dir que ell ha crescut com a futbolista; tant, que ha arribat ben amunt. Un autèntic premi per a Granell, però també per als altres tres gironins de la plantilla. Cadascun amb els seus rols i les seves realitats particulars, però al cap i a la fi, també Pere Pons [http://www.diaridegirona.cat/tags/pere-pons.html], Eloi Amagat [http://www.diaridegirona.cat/tags/eloi-amagat.html] i Marc Muniesa [http://www.diaridegirona.cat/tags/marc-muniesa.html] es moren de ganes perquè arribi el dissabte. Precisament ells són els qui millor transmeten la il·lusió del vestidor, del club i de tota una ciutat de cara a un dels partits més especials ja no d'una sola temporada, sinó de la història de l'entitat.

Però tornem a la màquina del temps. Amb un menut Granell, encisat pel temple blaugrana. «No recordo exactament el partit, ni tampoc quina temporada era. Però jo devia tenir uns set o vuit anys. Hi vaig anar amb el meu avi, que vivia a la Garrotxa; vam viatjar amb l'autobús de la penya. Va ser una gran experiència perquè vaig quedar fascinat. Em va acompanyar una persona molt futbolera, el meu avi, que ja no hi és. Segur que, quan trepitgi la gespa, serà molt emotiu». Així feia memòria ahir el migcampista, un dels escollits pel club per dir la seva en el particular media dayque es va organitzar a Montilivi.

Les emocions a flor de pell també hi seran per a Marc Muniesa. Sobretot amb coneixement de causa parlava el de Lloret. Forjat a la base barcelonista, fins i tot ha arribat a jugar al Camp Nou amb la samarreta del Barça abans de marxar a provar sort a Anglaterra. «Em produeix unes sensacions especials tornar-hi. Allà hi vaig créixer i se'm va donar l'oportunitat de ser on soc avui». Jugui o no (ara no és titular), a Muniesa segurament li passarà de tot pel cap el dissabte. Els bons moments, com ara les golejades que va viure contra Getafe (4-0), Bate Borisov (4-0) i Bayer Leverkusen (7-1, el dia en què Messi va fer un pòquer de gols) a la Lliga i també a Europa; però també les experiències agredolces. El seu debut, per exemple. El 2009, tenia tan sols 17 anys quan Guardiola li va donar l'alternativa en un Barça-Osasuna. Acabaria expulsat. I plorant. Res que no hagi patït amb el temps. Ja fa molt, d'això. D'espina en té una altra clavada. Més recent. A la primera volta ho jugava tot fins que

es va lesionar a Leganés. Just abans de rebre els d'Ernesto Valverde a Montilivi. Evidentment, no va jugar. Ara està a disposició de Machín. «Estic content perquè, per fi, hi puc ser. Tinc ganes de gaudir d'una experiència que serà històrica per a l'equip, el club i la ciutat».

D'això ja n'ha parlat amb Sergi Roberto, el seu gran amic al vestidor blaugrana. «Ja li he fet saber que ens estem jugant molt. Li he dit que els intentarem guanyar, i que hem tret quatre punts a l'Atlètic i tres al Reial Madrid. Espero que, com a mínim, ens deixin rascar alguna cosa», explicava.

Bromes a part, Muniesa és del tot conscient que per esgarrapar un bon resultat del Camp Nou caldrà ratllar la perfecció. Ara bé, d'exemples a seguir en tenen. I no gaire llunyans. «Podem guanyar. Per què no? Només cal fixar-nos en equips com l'Alabès i el Getafe. Els primers van generar molts problemes i els segons van acabar empatant». I encara més recent. «El Chelsea els va proposar un sistema similar al nostre, tot i que cal tenir en compte que Stamford Bridge és més petit. Van jugar amb dues línies de cinc molt a prop de l'àrea. Per un equip com el Barça, això sempre els dificulta les coses. Si tenim la sort de posar-nos per davant i defensem com animals, tindrem més opcions. Ho intentarem». Però la cosa no queda aquí. «Ells han de tenir un mal dia. Potser fan rotacions (pel cansament i perquè ve una jornada entre setmana). Esperem que juguin els menys habituals, encara que no són ni de bon tros menys bons futbolistes que la resta». I per rematar-ho, Messi. Cal fer-li de nou un marcatge a l'home? «Aquí ens va anar molt bé amb Maffeo [http://www.diaridegirona.cat/tags/pablo-maffeo.html] al seu damunt. Però el Camp Nou és diferent, més gran, i Messi el té apamat».

És, en definitiva, un matx que «a tots ens fa moltíssima il·lusió». Paraula de Granell, que si té minuts s'estrenarà en un dels estadis més imponents del planeta. «És el gran premi per haver pujat, el partit més bonic per jugar i que a l'aficionat més engresca». Si Muniesa no va jugar a l'anada, un altre gironí com ell també es va quedar amb les ganes. En aquest cas, per decisió tècnica. «No m'atreviria a sentir-me ofès perquè he participat en gairebé tots els partits i en aquella ocasió vaig entendre el context. Ara es torna a repetir una setmana atípica i el dimarts tenim una cita molt important a l'estadi, tot i que em faria moltíssima il·lusió jugar al Camp Nou. El somni de qualsevol nen i el meu, també». Igualment té assumit que «emmirallar-se amb el Chelsea» seria un gran què. «El seu sistema és similar, tot i la diferència que hi pot haver entre els seus futbolistes i els nostres. També el que va fer el Getafe ens pot ensenyar com fer mal al Barça». Perquè per a Granell, el Girona té la «capacitat» de «plantar cara al millor equip del món». Però això només passarà «si som capaços de jugar com ara». A més, l'equip ha demostrat tenir uns «números espectaculars» a fora, sobretot des que Pablo Machín [http://www.diaridegirona.cat/tags/pablo-machin.html] es va asseure a la banqueta.

En el seu cas no va tocar parlar de Leo Messi. Aquí, el gironí escombrava més cap a la seva posició. Primer, feia broma quan se li preguntava quin migcampista s'enduria cap a Montilivi. «Cap, perquè si no els que estem aquí ens quedem sense jugar!». Després, ja se sincerava. «Iniesta és un futbolista excepcional, que dona joc i també té la capacitat de posar la pausa quan toca, quelcom que pocs jugadors saben fer». N'hi va haver més. «Amb en Pere (Pons) sempre parlem de Rakitic. És un futbolista perfectament equilibrat. Però no només ells, sinó que el Barça disposa dels millors en totes les posicions».

I de gironí, a gironí. Pere Pons també es frega les mans tot esperant la cita de dissabte. «Els rebentarem!», prometia a l'estiu, tot referint-se als blaugrana i també al Reial Madrid. De moment, la promesa s'ha complert a mitges, perquè els blancs van claudicar a Montilivi. Ara toca intentar fer-la grossa al Camp Nou, un estadi que el de Sant Martí Vell mai ha trepitjat. Jugar seria el millor regal possible per al seu aniversari; tot just el dimarts bufava 25 espelmes desitjant tenir minuts en el derbi. A priori, hi hauria de ser. Però hi ha més d'un condicionant. El primer és que al Girona li esperen dos partits importants immediatament: el dimarts, amb el Celta a l'estadi; i el dissabte següent, a Vila-real. Per tant, hi ha l'amenaça de les rotacions. Però això no és l'únic. Pons es va fer mal al bessó a Sevilla i el divendres passat, tot i ser a la banqueta, no va jugar. S'està entrenant amb normalitat, això sí, per la qual cosa sembla plenament recuperat, encara que Machín és ben caut en aquesta mena de decisions.

I si serà especial per a Granell, Muniesa i Pere Pons, tres quarts del mateix passa a Eloi Amagat. L'únic futbolista de la història del club que ha jugat a Tercera, Segona B, Segona A i Primera té ganes de rascar algun minut més. Celebraria entrar a la convocatòria. Jugar ja seria festa grossa. «No em conformo amb el meu debut, vull ser partícip de tot això, tenir més minuts i viure des de dins el que està fent aquesta temporada l'equip». I sumar al Camp Nou, per què no? «Al Girona no li veig sostre. Ha crescut a passos de gegant. Som capaços de tot», explicava ahir en una entrevista al web del club. També de guanyar el Barça?

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2018/02/22/ambicio-adn-gironi-grossa-al/897393.html?utm_source=rss